

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

60. évfolyam, 231. szám

1970. OKTÓBER 2.,

PÉNTEK

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLER

Az országgyűlés folytatja a vitát a negyedik ötéves tervről

Tegnap, csütörtökön délelőtt 10 órakor az országgyűlés folytatta a népgazdaság negyedik ötéves tervéről szóló törvényjavaslat vitáját. Az ülésen részt vett Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, Fock Jenő, a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnöke, Apró Antal, Biszku Béla, Fehér Lajos, Gáspár Sándor, Kállai Gyula, Nyers Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, valamint a Politikai Bizottság póttagjai, a Központi Bizottság titkárai és a kormány tagjai. A diplomáciai páholyokban helyet foglalt a Budapesten akkreditált diplomáciai képviselők száma tagja.

Kállai Gyulának, az országgyűlés elnökének megnyitó szavai után Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke mondott beszédet. A miniszterelnök nagy tapsal fogadott beszéde után újabb felszólalások következtek, folytatódott a vita az újabb ötéves terv törvényjavaslata felett. Felszólalt dr.

Novák Pálné Heves megyei, Varga Gyula Zala megyei, Kocsis József Győr-Sopron megyei, Kisgergely Lajos Veszprém megyei országgyűlési képviselő. Valamennyien a harmadik ötéves terv eredményeiről, újabb ötéves tervünk közérdeket szolgáló célkitűzéseiről beszéltek, s ennek kapcsán észrevételeket is tettek. Elfogadták a törvényjavaslatot, és azt az országgyűlésnek ugyancsak elfogadásra ajánlották.

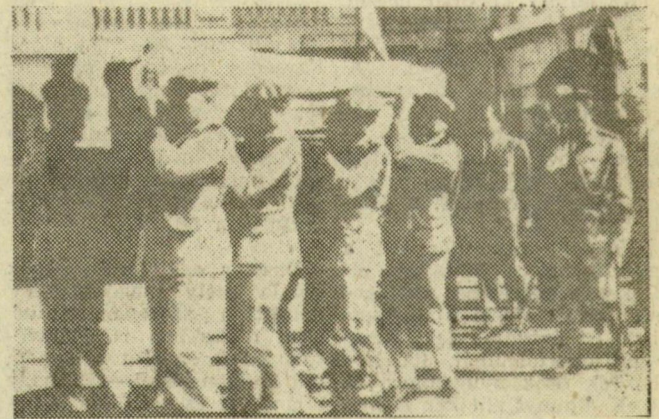
A szünet után dr. Beresztóczy Miklós elnökletével folytatódott a tanácskozás. Felszólalt Szabó István Hajdú megyei, Nagy Richárd budapesti, Kéri Vencel Komárom megyei, Molnár István budapesti, dr. Havasi Béla miskolci, Klaukó Mátyas Békés megyei képviselő. Az ebédszünet után Kállai Gyula elnökolt és folytatódott a vita. Véleményt mondott Jediczka Gyula Nógrád megyei, dr. Kovács Magdolna Szabolcs megyei országgyűlési képviselő. Elfogadták a törvényjavaslatot. Ezután Lázár György munkaügyi miniszter emelkedett szólásra és taglalta a munkaerő-gazdálkodás helyzetét, az ezzel kapcsolatos teendőket. A továbbiakban felszólalt Borivó Károly Szabolcs-Szatmár megyei, Klujber László Fejér megyei, dr. Veréb János Bács-Kiskun megyei, Kovács Istvánné Pest megyei képviselő.

A délutáni szünet után dr. Beresztóczy Miklós elnökletével folytatódott a tanácskozás. Felszólalt Orbán József Szolnok megyei, Petrovics Emil budapesti, dr. Belák Sándor Veszprém megyei, Valaska László Borsod megyei, Bali Ferenc Bács megyei, Zsigmond Géza budapesti, Molnár József Komárom megyei képviselő. Valamennyien elfogadták a törvényjavaslatot.

A délutáni szünet után dr. Beresztóczy Miklós elnökletével folytatódott a tanácskozás. Felszólalt Orbán József Szolnok megyei, Petrovics Emil budapesti, dr. Belák Sándor Veszprém megyei, Valaska László Borsod megyei, Bali Ferenc Bács megyei, Zsigmond Géza budapesti, Molnár József Komárom megyei képviselő. Valamennyien elfogadták a törvényjavaslatot.

Az országgyűlés ma a népgazdaság negyedik ötéves tervéről szóló törvényjavaslat vitájával folytatja tanácskozását.

Búcsú Nasszertől

Képünkön Nasszer elnök koporsóját helikopteren a gyászszertartást megelőzően Gezireh nevű Nílus-szigetre szállítják

Tegnap minden eddigit felülmúlt az egyiptomi nép gyászának megnyilvánulása: ven ország uralkodói, állam- és kormányfői, magas szintű kormánydelegációk vettek részt. Valamennyi szocialista ország magas szintű kormánydelegációval képviseltette magát a gyászszertartáson. Az arab államfők sorában ott láttuk Kadafi libiai, Nimeri szudáni, Atasszi szíriai, Bumedien algeriai elnököket és másokat.

Husszein jordániai király és Jasszer Arafat jelenléte önkéntelenül is Nasszer emlékére, a jordániai polgárháborúnak véget vető kairói egyezményre emlékeztette az egyiptomi és a külföldi gyászolókat.

Nasszer államférfiúi nagyságát, Egyiptom és az arab világ történelmében játszott szerepét (Folytatás a 2. oldalon.)

Fock Jenő beszéde

Tisztelt országgyűlés!

Ötéves tervünk befejező évének utolsó negyedébe lépünk és már most, a tervidőszak vége előtt biztonnával megállapíthatjuk, hogy a harmadik ötéves terv fő előirányzatait jelentősen túlteljesítettük.

Ez nemcsak szilárd bázist jelent, hanem kellő lendületet is ad az új tervidőszakba való átmenetnek. Az 1970. terv teljesítését segítette a felszabadulásunk negyedszázados évfordulója, a Lenincentenárium megünneplése, valamint pártunk rövidesen sorra kerülő X. kongresszusa tiszteletére, a dolgozók öntudatának nagyszerű megnyilvánulásaként kibontakozott munkaverseny.

Nagymértékben hátráltatta azonban gazdasági munkánkat az idei súlyos természeti csapás. Pusztító árvíz sújtotta országunkat. Az elemi csapás elleni védekezés hatalmas anyagi terhet rótt népgazdaságunkra. Mintegy 9 millió forint értékű volt a terméskiesés, 2,5 milliárdnyi anyagi érték pusztult el, több mint 800 millióba került a védekezés. Az árvízkárokhoz még hozzá kell számítanunk a szokásosnál lényegesen nagyobbra becsülhető ideai belvízkárt is. Az ár- és belvízkárok, valamint a védekezési költségek összesen mintegy 5,9 milliárd forinttal terheltek a népgazdaságot. Gazdasági helyzetünk szilárdságára mutat, hogy ennek ellenére nem vált szükségessé általános kényszerrendszábról életbejuttatása, a népgazdasági terv módosítása.

Innen, az országgyűlés fórumáról szeretném felhívni a

mezőgazdasági üzemek, termelőszövetkezetek és állami gazdaságok vezetőit és dolgozóit további nagy erőfeszítésre. Az őszi mezőgazdasági munkák még előttünk állnak. Lelkiismeretes, időbeni elvégzésük kedvezően javíthatja az évi gazdasági eredményeinket. A jó őszi munkától nagyban függ a következő mezőgazdasági év alakulása is.

Kiemelem, hogy pártunk X. kongresszusa meghatározza a soronlevő politikai célokat és perspektívákat. Meggyőződésem, hogy építő munkánk — a kongresszus elé terjesztendő politikai irányvonal alapján — a jövőben még nagyobb lendületet kap, szorosabb válik népünk ideológiai és cselekvési egysége, fokozódik mezőgazdasági tevékenységünk hatékonysága.

Az életkörülmények, az életszínvonal alakulása

A Magyar Szocialista Munkáspárt VII. kongresszusa határozta meg azt a politikai irányvonalat, amelyet azóta is következetesen, a társadalom fejlődő szükségleteihez igazítva, egyre magasabb szintvonalon követünk. A gazdaságpolitika a párt politikájának szerves része, attól elválaszthatatlan. Ennek megfelelően mintegy másfél évtizede alakult ki gazdaságpolitikánk fő irányja is, amelyet azóta a fejlődés követelménye szerint alakítottunk és továbbfejlesztünk. A lé-

nyeg azonban — akárcsak pártunk általános politikájában — a folyamatosság. Ennek alapján fejlődik a magyar népgazdaság.

Mint hogy politikai és gazdasági tevékenységünk legfontosabb célja a dolgozók életkörülményeinek javítása, szólnunk kell az életkörülmények, az életszínvonal alakulásáról.

A harmadik ötéves terv túlteljesítésével a szétsztható javak mennyisége lehető-

séget adott arra, hogy az életszínvonal is a tervezett meghaladó mértékben növekedjék. Jelentősen növekszik a lakosság áruvásárlása, pénzbevétele, az egy főre jutó reálbér és reáljövedelem is. Ezzel kapcsolatban két megjegyzést szeretnék tenni: a következő ötéves tervben is abból indulunk ki, hogy amilyen mértékben a nemzeti jövedelem előirányzatát túlteljesítjük, olyan mértékben lesz magasabb a tervezett életszínvonal növekedése is. A következő ötéves tervben sokkal nagyobb gondot kell fordítanunk arra, hogy az életszínvonal-növekedés elsősorban a reálbérek növekedésén keresztül valósuljon meg.

A reálbérek növekedésével kapcsolatban utalni szeretnék a vállalatoknál kívüli területekre is. A következő években fokozatosan sor kerül olyan központi intézkedésekre, amelyek lehetővé

Nem kielégítő a munka termelékenység

Gazdaságpolitikánk céljainak megvalósítása érdekében különös figyelemmel kell szorgalmazni a munka termelékenységének emelkedését. Hazánkban az elmúlt esztendőben összességében minimális mértékben emelkedett az ipari munka termelékenysége. Jelentősen elmaradtunk ebben a tekintetben a testvéri, velünk szövetséges szocialista országok növekedési ütemétől is. A termelékenység növekedését gátló okok egy részének megszüntetése következtében az év eddig eltelt időszakában növekedtek a teljesítmények. Mégis azt kell mondanunk: a jelenlegi teljesítménynél még mindig többre van szükség és lehetőség. Fokozottabb erőfeszítéseket kell tehát tennünk.

A termelékenység emelésének lehetőségei a helyi körülményektől függően eltérőek. A központi tervezés természetesen nem tudja feltárni az egyes üzemekben rejlő tartalékokat. Még a vállalatok vezetői sem képesek erre, ha nem vonják be a munkás kollektívákat, ha nem kéri ki a dolgozók véleményét, s nem nyitnak tág teret az üzemen belüli hasznos kezdeményezések előtt. A termelékenység fo-

teszik a bérarányok országos javítását, egyes elmaradott területeken a bérek emelését, javítani fogjuk a nyugdíjasok, nagycsaládok és a legalacsonyabb jövedelmű rétegek anyagi helyzetét, s általában a lakosság szociális-kulturális ellátottságát. Arra természetesen nagy gondot kell fordítanunk, hogy a fogyasztás emelkedése ne előzze meg a nemzeti jövedelem emelkedését, hiszen a jövőben is csak azt oszthatjuk el, amit már megtermeltünk.

Gazdasági munkánk jelenleg elsősorban a társadalmi munka hatékonyságának fokozására irányul. Ez elsősorban azért szükséges, mert a fejlődés korábbi időszakában a foglalkoztatottak számának és a termelőalakoknak viszonylag gyors növekedése nem járt együtt a technikai színvonal emelkedésével és a termelőkapacitások kellő kihasználásával.

Közelgő feladatunk a technikai, technológiai színvonal emelése, a munkaszervezés megújítása.

Nem egyszerűen a munka intenzitásának fokozását kívánjuk — bár sok helyen, ahol laza a munkafegyelem, és évek óta nem rendezték a normákat, erre is szükség van —, hanem a korszerű technikához, a modern technológiához szükséges lelkiismeretes, jól szervezett munkát.

A műszakiak és a közgazdászok egy része sokat tett már eddig is a termelékenység emelése érdekében. Ertékes elemzéseket végeztek, jó és hasznos módszereket ajánlottak a hatékonyság fokozására. Jó lenne, ha az ez irányú aktivitás kiterjedne és elmélyülne.

Napjainkban a tudomány fokozódó mértékben válik termelőerővé. Ezzel nagymértékben összefügg a strukturális fejlődés. Szeretnénk, ha a tudomány művelői a továbbiakban is messzemenően támogatnák erőfeszítéseinket. Az oktatási rendszer továbbfejlesztésénél, a tananyagok felrészítésénél az illetékesek abból a követelményből induljanak ki, hogy társadalmunkban (Folytatás a 3. oldalon.)

Magyar nap a szabadkai vásáron

(Kiküldött munkatársunktól.)

Félidejéhez érkezett a XIII. Szabadkai Ipari Vásár, amelynek kiemelkedő eseménye volt tegnap a magyar kiállítók napja. Dél-előtt dr. Csikós Ferenc, a szegedi városi tanács vezetőtitkára tájékoztatta a jugoszláv és a magyar sajtó képviselőit. Elmondta többek között, hogy a szegedi iparvállalatok immár negyedszer vesznek részt jugoszláviai testvérvárosunk ipari vásárán, s e találkozókat hasznosnak mind a két országrésznek.

A szegedi, illetve a szabadkai ipari vásárok jó lehetőségét teremtenek arra, hogy a két szomszédos terület iparvállalatai, kereskedelmi szervezetei bemutassák azokat az új termékeket, amelyek alkalmasak a kishatármenti árucseret forgalom választékának bővítésére. Előnyére válna e határmenti gazdasági és kereskedelmi kooperációnak, ha a harmadik szomszéd, Románia is bekapcsolódna a szegedi és a szabadkai vásárok és kiállítások programjába.

A tavalyi szabadkai vásáron megtalálták a magyar kiállítók számításait a jugoszláv kiállítók pedig a szegedi vásáron és több mint hárommillió dolláros üzletet kötöttek. Az idei vásárok is jelentős üzletkötéseket ígérnek, s tovább bővíti az ipari vállalatoknak a termelésben kialakuló együttműködését. Dr. Csikós Ferenc az újságírók kérdéseire elmondta, hogy a Sze-

gedi Ipari Vásár profilját a jövőre úgy alakítják, hogy egyre több legyen a fogyasztási cikk.

Márki Fejes Antal, a szabadkai vásár igazgatója örömmel számolt be a magyar újságíróknak arról, hogy a szegedi kiállítók, és minden magyar kiállító sikerrel szerepelnek a vásáron, különösen sokan érdeklődnek például a tápéi házipari termékek iránt, az Egyesült Vegyiművek ismert és kiváló minőségű mosószerei iránt és ezek a kiállítók is jelentős üzletkötésekre számíthatnak.

A sajtótájékoztató után a résztvevők megtekintették a vásárt, majd a Pátria Szálloda emeleti termében fogadást adtak a magyar nap alkalmából. A fogadáson megjelent Török László, a Csongrád megyei tanács elnöke, dr. Komócsin Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, dr. Biczó György, a Szeged városi tanács vb-elnöke, dr. Varga Dezső, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára. Ott voltak a szabadkai vásár kiállító vállalatainak és kereskedelmi szervezeteinek vezetői, Szabadka párt- és állami vezetői. Megjelent a fogadáson Tóth Elek, hazánk belgrádi nagykövete és Géza Tikviczky, Jugoszlávia budapesti nagykövete is. A résztvevőket dr. Biczó György üdvözölte, s méltatta a két határmenti testvérváros egyre mélyülő barátságát, gazdasági és kereskedelmi kapcsolatainak jelentőségét.